

In de rubriek BuitenSpelen Kidspanel is het woord aan de kinderen. Hoe ervaren zij het schoolplein? Voldoet de speelplek aan hun wensen? Landschaps- en speelruimteontwerper Eelco Koppelaar observeert en interviewt kinderen, waarna hij zijn bevindingen vertaalt naar concrete tips. In deze aflevering Doomijn kinderdagverblijf Klooienberglaan in Zwolle. Wil je dat Eelco voor het Kidspanel bij jou langs komt, mail dan naar manon@acquirepublishing.nl.

'Wat hebben peuters nou nodig?'

Voor het eerst in de geschiedenis van het BuitenSpelen Kidspanel gaat Eelco Koppelaar naar een kinderdagverblijf. Hij ging langs bij één van de kinderdagverblijven van Doomijn in Zwolle. In deze boerderij aan de Klooienberglaan zitten verschillende maatschappelijke disciplines bij elkaar; kinderdagverblijf, buitenschoolse opvang, kinder- en wijkboerderij.

Normaal gesproken worden er voor het Kidspanel kinderen aan het woord gelaten. Hen wordt gevraagd wat er wel of niet goed is aan de speelruimte. De kinderen van het kinderdagverblijf zijn hier echter nog wat te jong voor. We laten ze daarom maar gewoon lekker spelen.

Binnen het kinderdagverblijf hebben de verschillende leeftijdsgroepen ieder hun eigen programma. De kinderen gaan zoveel mogelijk dagelijks naar buiten. Hiervoor zijn er twee verschillende buitenruimten; 'boven' en 'beneden'. Boven is een buitenruimte voor de allerjongste kinderen. De speelruimte beneden is meer ingericht voor de peuters en kleuters. Hier onder meer een speelhuis met glijbaan, waarvan de ondergrond van zand gelijk als grote zandbak functioneert. Er liggen enkele paadjes, zowel verhard als struinpaden door het groen. Een wilgenhutje en een kleine wadi met een boomstam passen goed in de groene omgeving van de boerderij.

Iets voor 10 uur in de ochtend trekken de kinderen een speelbroek aan. Een soort overall waardoor de kleren van de kinderen een stuk minder vies en nat worden tijdens het buitenspelen. De oudste groep, kinderen van drie jaar, mogen 'beneden' buitenspe-

len. Wanneer de deur open gaat rennen de kinderen vol enthousiasme naar beneden en beginnen daar lekkerrondjes achterelkaar aan te rennen. Zonder dat zij ook nog maar iets van los spel materiaal hebben, hebben ze al de grootste lol. Wanneer de schuur met spel materiaal geopend wordt, is daar in eerste instantie dan ook weinig aandacht voor. Schepjes, emmertjes en bakjes krijgen geen aandacht van de kinderen. Anders wordt dat wanneer de trekker en de fietsjes tevoorschijn komen. Al snel verandert het spel van rondjes rennen in rondjes rijden.

In eerste instantie lijken de kinderen beneden niet heel veel te hebben om buiten te spelen. Slechts een speelhuisje met glijbaan, enkele lage stapstammetjes en een wilgenhutje. Maar na een uur buiten spelen is één ding zeker, de kinderen hebben hier meer dan genoeg mogelijkheden. Het belangrijkste is dat de kinderen lekker de ruimte krijgen om hun eigen spel te spelen. Hier mogen de kinderen lekker struinen tussen de struiken door. Natuurlijk zijn de losse spelmaterialen voor deze kinderen van wezenlijk belang. Een driewieler voor één persoon, voor twee personen, een trekker, de schepjes en de bezems. Dat is waar de kinderen hun spel mee maken. Het

Doomijn kinderdagverblijf Klooienberglaan is onderdeel van de wijkboerderij. De begeleiders gaan regelmatig langs bij dieren, maar nu zitten de dieren tijdelijk binnen in verband met vogelgriep. Dit maakt van dit kinderdagverblijf al snel een natuurlijk en biologisch KDV. Daarmee heeft het zijn eigen identiteit en onderscheidt het zich met andere kinderdagverblijven in de omgeving.

EELCO KOPPELAAR

speelhuisje of de wilgenhut is niets meer dan de plek wáár ze spelen.

Natuurlijk, op sommige plekken zie je door al het zand de verharding niet. En helaas ligt de gemengde verharding net niet op de fietsroute waardoor de kinderen hier de hobbelige ondergrond meer zouden ervaren. Natuurlijk zou in de verharding om het speelhuis een extra 'verkeersdrempeltje' gemaakt kunnen worden. En kan de zandbak voor een deel afsloten worden met palissaden waardoor ook het zand iets meer in de zandbak blijft. Of zou een grote stam als zandtafel toegevoegd kunnen worden aan de zandbak. Ja, er zijn mogelijkheden genoeg om deze buitenruimte op eenvoudige wijze verder in te vullen. Maar het belangrijkste is toch wel om te zien dat het voor deze kinderen niet noodzakelijk is. Zij stellen geen hoge eisen. Als ze maar iets te beleven hebben. Juist de afwisseling tussen

de verharde paden en de struinpaden. Juist het feit dat de wilgenhut ergens anders is dan bij het speelhuis. Juist dat maakt dat deze buitenruimte leuk is voor de peuters. Meer hebben ze eigenlijk niet nodig. Behalve dan het speelmateriaal natuurlijk.

Tips van Eelco

- Een extra padje of keerlus in het pad 'naar boven' maakt dat de kinderen hier iets beter uit de voeten kunnen met hun fietsjes en dergelijke.
- Een zandtafel of zandtakel kan een leuke toegevoegde waarde zijn voor het zandspel van de kinderen.
- Voeg een lage rand van palissade toe als overgang tussen het zand de bestrating rondom het speelhuisje.

